

5. Dalla parola alla vita

Życie chrześcijańskie, Pismo Święte, nauczanie Kościoła, życie świętych – wszystko to wskazuje nam jedyną drogę, którą powinniśmy podążać: ku spotkaniu z Panem i intymnemu życiu z Nim. Istnieje jednak ryzyko, zawsze czyhające, że będziemy żyć jako chrześcijanie, konsekrowani, wierzący we wszystkie nauki Kościoła, uczestniczący w sakramentach, dzielący się różnymi treściami religijnymi, modlący się z normalną częstotliwością... ale nigdy w pełni nie wejdziemy w tajemnicę życia, które prowadzimy; nie doświadczymy ogromnego cudu, w którym jesteśmy zanurzeni, daru wiary, dzięki któremu niebo jest dla nas otwarte, niezwyklej uczyty, którą Bóg przygotowuje dla nas każdego dnia. To prawda, że musimy wykonać wiele prac i sprostać wielu obowiązkom, ale jeśli nie dokonuje się żywe spotkanie z Jezusem i nie żyjemy intymnie zjednoczeni z Nim, zaniedbujemy i marnotrawimy największy dar, jaki Bóg chce nam dać.

Zadajmy sobie zatem pytanie:

- Czy często zatrzymuję się, by pomyśleć i coraz bardziej uświadamiam sobie, że uczestniczę także w życiu duchowym, nadprzyrodzonym?
- Czy wierzę i przeżywam głęboko fakt, że Bóg myśli o mnie, stworzył mnie, kocha mnie, chce mnie mieć na zawsze u swego boku w niebie i już dzisiaj ofiarowuje mi wszystkie potrzebne łaski?
- Jakiej pomocy potrzebuję, aby urzeczywistnić moje żywe spotkania z Jezusem, zintensyfikować proces mojej przemiany, żyć coraz pełniej w obecności Boga i budować intymne relacje z Ojcem, Synem i Duchem Świętym?

6. Preghiera

Panie Jezu Chryste, zamień mój smutek w radość.

Panie Jezu Chryste, przemień moje lenistwo w entuzjazm.

Panie Jezu Chryste, przemień moją pychę w pokorę.

Panie Jezu Chryste, przemień mój lęk w pokój.

Panie Jezu Chryste, przemień mój strach w odwagę.

Panie Jezu Chryste, przemień moją nienawiść w miłość.

Amen.

Wrzesień 2024

METAMORFOZA DLA MISJI

Przepżony generalny zachęca nas do „wejścia”, przejścia na inny brzeg, nawet jeśli pociąga to za sobą niepewność, dezorientację i „ból”, który później okaże się terapeutyczny. Chodzi o dotarcie do ludzkości, która zapomniała o własnej tożsamości, i przyniesienie jej chleba naszego doświadczenia Boga.

1. Z listu Przełożonego generalnego

«W rzeczywistości, używając ewangelicznej metafory, doświadczamy tej samej sytuacji, co Jezus, kiedy decyduje się pójść na drugi brzeg, jak przypomina nam Ewangelia Jana: „Po tym wszystkim Jezus udał się na drugą stronę Jeziora Galilejskiego, zwanego także Tyberiadzkim. A szedł za Nim wielki tłum ludzi, gdyż widziano znaki, których dokonywał, uzdrawiając chorych” (J 6, 1-2)... Przejście na inny brzeg jest tym, czego Apostoł Paweł doświadczył podczas swoich podróży, gdzie każda podróż otwierała go na spotkanie z nową kulturą [...] I nie jest dziwne, jeśli czujemy się zdezorientowani, niepewni, nieprzygotowani [...] Brak komfortu pomaga nam wszystkim wyjść z siebie, z naszej równowagi, ze zwykłego sposobu przeżywania misji i wprowadza nas w dynamizm życia. „Ból” ma tu charakter terapeutyczny, jest początkiem czegoś nowego, jest wstrząsem człowieczeństwa, który sprawia, że czujemy się blisko tych, którzy tak jak my przemierzają morze [...] Taka jest misja Jezusa: dotrzeć do ludzkości opuszczonej i samotnej, która zapomniała o swojej tożsamości i przeżywa tak tragiczną deformację obrazu samej siebie, że myśli, iż Ojciec już nie istnieje. Autentyczna relacja z Jezusem przynagla nas do zaspokojenia głodu dzisiejszej ludzkości, wyjścia na poszukiwanie jej tam, gdzie żyje. Przynosząc jaki chleb? Chleb doświadczenia Boga, Ojca: tym żył Jezus, tym żył Paweł, to przekazał nam błogosławiony Jakub Alberione» (Doroczny list Przełożonego generalnego 2023-2024, 4. „Konieczne” w czasie metamorfozy).

2. Spotkanie ze słowem Bożym

Święty Paweł był bohaterem radykalnego przełomu, prawdziwej waszej metamorfozy. Metamorfoza, jak śmierć i zmartwychwstanie Chrystusa, próg i początek nowego sposobu życia i myślenia. Metamorfoza, podobnie jak życie Kościoła, przeznaczonego do mistycznej przemiany. Karla Rahner powiedział, że chrześcijanin przyszłości albo będzie mistykiem – to znaczy osobą, która doświadczyła Boga – albo go nie będzie. Tajemnicą Pawła jest Chrystus. Jego sekretem jest mistyczne doświadczenie Chrystusa, który żyje.

«My jesteśmy Żydami z urodzenia, a nie grzesznikami spośród pogan. Wiemy jednak, że człowiek nie zostaje usprawiedliwiony dzięki przestrzeganiu Prawa, ale jedynie dzięki wierze w Jezusa Chrystusa. Dlatego my uwierzyliśmy w Jezusa, abyśmy zostali usprawiedliwieni dzięki wierze w Chrystusa, a nie dzięki przestrzeganiu Prawa, ponieważ przez przestrzeganie Prawa *nikt nie osiągnie usprawiedliwienia*. A jeśli szukając usprawiedliwienia w Chrystusie, jesteśmy uważani za grzeszników, to czy Chrystus prowadzi do grzechu? Z pewnością nie! Jeśli zaś buduję na nowo to, co zburzyłem, sam przyznaję, że źle postąpiłem. Ja przez Prawo umarłem dla Prawa, aby żyć dla Boga. Z Chrystusem zostałem ukrzyżowany. Żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus. A jeśli żyję teraz na świecie, to żyję dzięki wierze w Syna Bożego, który umiłował mnie i samego siebie wydał za mnie. Ja nie lekceważę taski Boga. Jeśli zaś usprawiedliwienie osiąga się dzięki Prawu, to Chrystus umarł na darmo» (Gal 2, 15-21).

3. Nauczanie Kościoła

Papież Franciszek podczas jednej z katechez mówił o przemianie, jaka dokonała się w Pawle po spotkaniu z Jezusem zmartwychwstałym. To jest spotkanie, którego każdy chrześcijanin i każdy człowiek głęboko pragnie, ponieważ tylko ono może wypełnić życie sensem i radością. Spotkanie z Panem czyni nas prawdziwymi apostołami, ponieważ od tego momentu każde nasze słowo i gest mogą być świadectwem wartości życia z Bogiem.

«W przypadku Pawła tym, co go zmieniło, nie jest po prostu idea czy jakieś przekonanie: było to spotkanie ze zmartwychwstałym Panem — nie zapominajcie o tym: tym, co zmienia życie, jest spotkanie z Panem — w przypadku Szawła to spotkanie ze zmartwychwstałym Panem przemieniło całą jego istotę. Człowieczeństwo Pawła, jego pasja do Boga i Jego chwały nie

zostaje unicestwiona, ale przemieniona, «nawrócona» przez Ducha Świętego. Jedynym, kto może przemienić nasze serca, jest Duch Święty. I tak jest z każdym aspektem jego życia. (...) „Jeżeli (...) ktoś [pozostaje] w Chrystusie, jest nowym stworzeniem. To, co dawne, minęło, a oto [wszystko] stało się nowe” (2 Kor 5, 17). Spotkanie z Jezusem Chrystusem zmienia cię od środka, powoduje, że stajesz się inną osobą. Jeżeli ktoś trwa w Chrystusie, jest nowym stworzeniem, taki jest sens bycia nowym stworzeniem. Stanie się chrześcijaninem to nie makijaż, który zmienia twoją twarz, nie! Jeżeli jesteś chrześcijaninem, zmienia się twoje serce, ale jeśli jesteś chrześcijaninem z pozoru, to nie w porządku... chrześcijanie ucharakteryzowani nie są w porządku. Prawdziwa przemiana jest przemianą serca. I to przydarzyło się Pawłowi» (Katecheza papieża Franciszka podczas audiencji generalnej, 29 marca 2023).

4. Z nauczania bł. Jakuba Alberionego

Błogosławiony Jakub Alberione zachęca nas do pielęgnowania „własnego ducha” Rodziny Świętego Pawła, czyli ducha Apostoła Pawła, który w pełni żył Chrystusem. Apostoł doszedł do tego, przygotowując się przez okres pustyni i milczenia, który przeżył przed rozpoczęciem swojej misji. Następnie kontynuował ten proces każdego dnia, aby coraz bardziej żyć w Chrystusie i pozwolić Chrystusowi żyć w nim (Flp 1, 21). Realizujemy ten wspólny program, karmiąc się codziennie Chrystusem: Eucharystią i Słowem.

«Rodzina Świętego Pawła ma własną duszę, własnego ducha, którego należy właściwie interpretować, a jest nim Ewangelia, Jezus Chrystus, Zbawiciel, Mistrz, Kapłan, w sposób, w jaki Święty Paweł przedstawia nam to w swoich Listach. Zatem duch Pawłowy: interpretacja św. Pawła, interpretacja Ewangelii. On, św. Paweł, został pouczony bezpośrednio przez Boskiego Mistrza podczas ekstaz, kontemplacji, zwłaszcza w okresie, który spędził na pustyni przez około trzy lata, i przemienił się w Chrystusa: „żyjącym... jest Jezus Chrystus”, *vivit vero in me Christus* (Ga 2, 20); i inne wyrażenie, które jest jeszcze bardziej znaczące pod pewnym względem, a mianowicie: „moim życiem jest Chrystus”, *mihi vivere Christus est* (Flp 1, 21)» (APD63, 333).

«Działanie duszy w celu jej uświęcenia polega na naszej przemianie w Boga *ut homo fieret Deus* poprzez przyjmowanie pokarmu, Jezusa Chrystusa: przez codzienne karmienie się Jezusem Chrystusem, drogą, prawdą i życiem. To jest pokarm dany człowiekowi przez Boga: wymagane są spożywanie i asymilacja. Bóg zastawił stół; *compelle intrare* (Łk 14, 23)» (DF, 11).